

6 Homologia symplecticzna.

6.1 Moduły wolne.

Definicja 6.1. Niech M będzie lewym R – modułem. Podzbiór $\mathcal{B} \subseteq M$ nazywamy **bazą**, jeżeli jest **liniowo niezależny**:

$$\forall n \in \mathbb{N} \forall a_1, \dots, a_n \in R \forall m_1, \dots, m_n \in M [(a_1 m_1 + \dots + a_n m_n = 0) \Rightarrow (a_1 = \dots = a_n = 0)],$$

oraz $\langle \mathcal{B} \rangle = M$.

Moduł, który ma bazę, nazywamy **modułem wolnym**.

Przykłady:

1. Każda przestrzeń wektorowa jest modułem wolnym z bazą równą bazie przestrzeni.
2. R jest modułem wolnym z bazą 1 .
3. R^n jest modułem wolnym z bazą $\varepsilon_1, \varepsilon_2, \dots, \varepsilon_n$.
4. $R[x]$ jest modułem wolnym z bazą $1, x, x^2, x^3, \dots$.

6.2 Moduły homologii.

Definicja 6.2. Niech $\Delta^n(P_0, P_1, \dots, P_n)$ będzie sympleksem o wierzchołkach P_0, P_1, \dots, P_n . Dwa uporządkowania $P_{k_0} \leq_1 P_{k_1} \leq_1 \dots \leq_1 P_{k_n}$ oraz $P_{l_0} \leq_2 P_{l_1} \leq_2 \dots \leq_2 P_{l_n}$ jego wierzchołków są **równoważne**, jeżeli istnieje parzysta permutacja $\pi \in S(n)$ taka, że

$$l_i = \pi(k_i), \text{ dla } i \in \{0, \dots, n\}.$$

Uwaga 6.3. Relacja równoważności uporządkowań wierzchołków sympleksu jest, istotnie, równoważnością. Dla sympleksów σ o wymiarze $\dim \sigma > 0$ rozбивa ona zbiór wszystkich uporządkowań na dwie rozłączne klasy abstrakcji, zaś dla sympleksów zerowymiarowych wyznacza tylko jedną klasę abstrakcji.

Definicja 6.4. *Klasę abstrakcji relacji równoważności uporządkowań wierzchołków sympleksu nazywamy **orientacją sympleksu**. Sympleks z ustaloną orientacją nazywamy **zorientowanym sympleksem**.*

Notacja 6.5. Sympleks generowany przez punkty P_0, P_1, \dots, P_n będziemy oznaczać przez

$$\Delta^n(P_0, P_1, \dots, P_n),$$

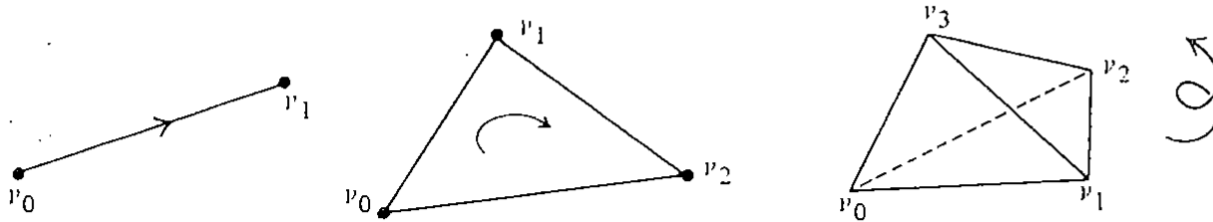
zorientowany sympleks o orientacji $P_0 \leq P_1 \leq \dots \leq P_n$ przez

$$\Delta^n[P_0, P_1, \dots, P_n],$$

zaś klasę abstrakcji orientacji $P_0 \leq P_1 \leq \dots \leq P_n$ przez

$$\Delta^n \langle P_0, P_1, \dots, P_n \rangle.$$

Przykład 6.6. Orientację sympleksu często będziemy oznaczać strzałkami. Zorientowany 1-sympleks $\Delta^1[P_0, P_1]$ będziemy po prostu zaznaczać strzałką biegnącą od P_0 do P_1 . Zorientowany 2-sympleks $\Delta^2[P_0, P_1, P_2]$ będziemy zaznaczać zaokrągloną strzałką wskazującą kierunek orientacji. Zorientowany 3-sympleks $\Delta^3[P_0, P_1, P_2, P_3]$ będziemy zaznaczać spiralną strzałką wskazującą kierunek orientacji zgodny z regułą lewego lub prawego kciuka:

Definicja 6.7. Niech K będzie kompleksem symplecjajalnym.

Modułem zorientowanych p -łańcuchów nazywamy R – moduł wolny z bazą

$$\{\Delta^p[P_0, P_1, \dots, P_p] \mid \Delta^p(P_0, P_1, \dots, P_p) \in K\}.$$

i oznaczamy przez $C_p(R, K)$.

W przypadku, gdy $R = \mathbb{Z}$, **grupę** zorientowanych p -łańcuchów $C_p(\mathbb{Z}, K)$ oznaczamy przez $C_p(K)$.

Uwaga 6.8. Moduł $C_0(R, K)$ ma naturalną bazę wyznaczoną przez jedyną orientację wszystkich 0-sympleksów w K . Moduły $C_p(R, K)$, dla $p > 0$, mają różne bazy wyznaczane przez różne możliwe orientacje.

Uwaga 6.9. Rozważmy odwzorowanie $\delta_p: C_p(R, K) \rightarrow C_{p-1}(R, K)$ zdefiniowane w następujący sposób: jeżeli $\Delta = \Delta^p[P_0, P_1, \dots, P_p]$ jest zorientowanym sympleksem, $p > 0$, to

$$\delta_p \Delta = \sum_{i=0}^p (-1)^i \Delta^{p-1}[P_0, P_1, \dots, \hat{P}_i, \dots, P_p],$$

gdzie symbol \hat{P}_i oznacza, że wierzchołek P_i został pominięty. Wówczas δ_p jest dobrze określonym homomorfizmem. Dla $p < 0$ moduł $C_p(R, K)$ jest trywialny, a więc, w szczególności, dla $p \leq 0$ δ_p jest trywialnym homomorfizmem.

Definicja 6.10. *Homomorfizm zdefiniowany w Uwadze 6.9 będziemy nazywać **operatorem brzegowym**.*

Lemat 6.11. $\delta_{p-1} \circ \delta_p = 0$.

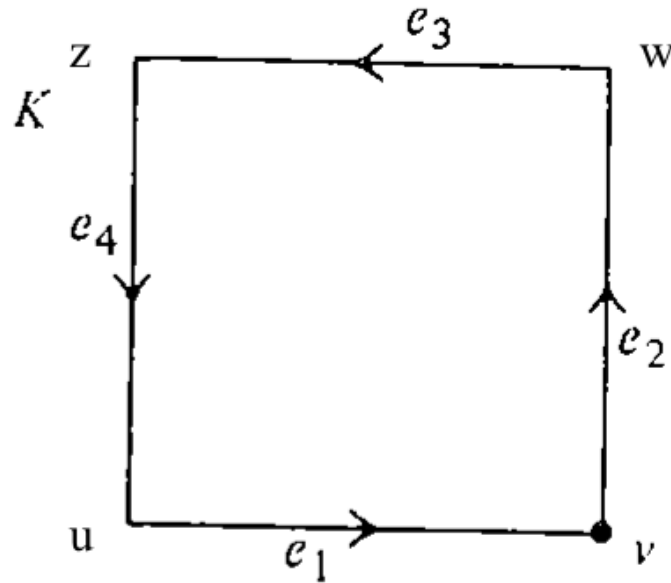
Wniosek 6.12. $\text{Im } \delta_{p+1} \subset \text{Ker } \delta_p \subset C_p(K)$.

Definicja 6.13. *Moduł $\text{Ker } \delta_p$ nazywamy modułem **p-cykli** i oznaczamy $Z_p(R, K)$.*

*Moduł $\text{Im } \delta_{p+1}$ nazywamy modułem **p-brzegów** i oznaczamy $B_p(R, K)$.*

*Moduł $\text{Ker } \delta_p / \text{Im } \delta_{p+1}$ nazywamy **p-tym modułem homologii K** i oznaczamy $H_p(R, K)$.*

Przykład 6.14. Rozważmy kompleks, którego podległą przestrzenią jest brzeg kwadratu o bokach e_1, e_2, e_3, e_4 :

Przykład 6.15. Rozważmy kompleks, którego podległą przestrzenią jest kwadrat o bokach e_1, e_2, e_3, e_4 . Dla opisanego wszystkich sympleksów dorysujmy jeszcze przekątną e_5 :

